

РЕШЕНИЕ

№ 1311

гр. София, 01.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 02.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **11255** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.118 във вр. с чл.40 ал.4 т.1 от Кодекса за социално осигуряване.

Образувано е по жалба на В. С. М. от [населено място], против Решение № Ц-1040-20-310/20.10.2020 г. на директора на ТП на НОИ С.- град, с което е потвърдено Разпореждане № Д-21-999-00-[ЕГН] от 15.09.2020 г. на ръководителя по изплащане на обезщетения и помощите, с което е спряно отпускането/изплащането на парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване по болничен лист № Е20201720993. Навеждат се оплаквания, че решението и потвърденото с него Разпореждане са немотивирани и следва да бъдат отменени, тъй като липсват основания за спиране на производството. В проведеното открито съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован, не се явява. В писмена молба, подадена чрез пълномощник – адв.Р. К., се поддържа жалбата, представят се писмени доказателства – експертно решение № 2564/от 18.12.2020г., с което е потвърден болничен лист № Е20201720993. Претендира се разноси по представен списък.

Ответникът - директорът на ТП на НОИ С. - град, чрез юрисконсулт П., оспорва предявената жалба и предлага да бъде отхвърлена. Представя също експертно решение № 2564/от 18.12.2020г., с което е потвърден болничен лист № Е20201720993, както и Протокол № 21613/09.09.2020г. за предаване за проверка на болничен лист № Е20201720993. С оглед представеното експертно решение счита че е налице хипотезата на чл.159 т.4 от АПК за прекратяване на производството по делото, поради липса на правен интерес, тъй като ще бъде възобновено производството по

отпускане/изплащане на обезщетението за временна нетрудоспособност. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София - град, след като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, счита следното от фактическа страна:

Жалбата е насочена срещу административен акт, с който се засягат права на жалбоподателя, поради което е налице правен интерес от оспорване. Решението на директора на ТП на НОИ С.- град е връчено на жалбоподателя на 27.10.2020г., жалбата срещу него е подадена по пощата с дата на пощенското клеймо 09.11.2020г., т.е. в предвидения за това срок, поради което е допустима за разглеждане.

Фактическите установявания по делото са следните:

С болничен лист № Е20201720993, издаден на 02.09.2020 г., на жалбоподателя е разрешен отпуск за временна нетрудоспособност за 30 календарни дни, за периода от 24.08.2020 г. до 22.09.2020 г. /л.14/. За изплащане на парично обезщетение за временна нетрудоспособност от осигурителя [фирма] е представено Приложение № 9 към вече посочения болничен лист. Във връзка с преценката за правото на обезщетение за временна нетрудоспособност и констатацията, че жалбоподателят В. С. М. е ползвал продължителен отпуск за временна нетрудоспособност със същата диагноза, на основание чл. 112 от Закона за здравето е подадена жалба изх.№ 114305-21-761/15.09.2020г. от директора на ТП на Нои С. – град /л.13/срещу издадения болничен лист пред ТЕЛК общи заболявания към УМБАЛ „Св.А.” [населено място]. С разпореждане № Д-21-999-00-[ЕГН] от 15.09.2020 г. на ръководителя по изплащане на обезщетения и помощите на основание чл. 40, ал. 4 т.1 от КСО е спряно отпускането/изплащането на парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване по болничен лист № Е20201720993. Срещу разпореждането е подадена жалба от В. С. М. до Директора на ТП на НОИ С.-град, който с оспореното пред съда решение № Ц-1040-21-310/20.10.2020 г. е отхвърлил жалбата и потвърдил разпореждането. С Решение № 2564 от 212 / 18.12.2020г. на ТЕЛК общи заболявания към УМБАЛ „Св.А.” [населено място] оспорения пред нея болничен лист е потвърден.

Въз основа на установеното Административен съд София- град формира следните правни изводи.

Неоснователни са доводите на ответника за прекратяване на делото по съображения за липса на правен интерес от оспорването, предвид представените доказателства за потвърждаването на болничния лист и предстоящо издаването на последващо разпореждане за изплащането на обезщетение за временна нетрудоспособност. Издаването на последващ акт, дори ако той е с положителен за жалбоподателя резултат, не води до отпадане на правния интерес да лицето да оспорва разпореждането за спиране изплащането на обезщетението, с оглед възможността при евентуална отмяна да претендира претърпени от него вреди.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният акт на директора на ТП на НОИ С.-град е издаден от компетентен орган. Потвърденото с решението разпореждане също е издадено от компетентен орган, в предвидената форма, като са спазени административнопроизводствените правила.

По отношение съответствието с материалния закон, съдът намира следното:

Хипотезите, при които длъжностното лице издава разпореждане за спиране на производството по отпускането или изплащането на обезщетенията за временна

неработоспособност, трудова злополука или професионална болест, трудоустрояване, бременност и раждане и отглеждане на дете, са предвидени в разпоредбата на чл. 40, ал. 4 КСО, посочена като основание от органа, издал процесните разпореждания. Според чл. 40, ал. 4 КСО основанията за спиране на производството по отпускането или изплащането на обезщетенията са: 1. обжалвани актове на органите на медицинската експертиза; 2. представени доказателства, които могат да доведат до издаване на разпореждане за отказ или прекратяване изплащането на обезщетението; 3. когато не са предоставени данни за издадените болнични листове и решенията по обжалването им в регистъра по чл. 33, ал. 5, т. 12.

В процесното разпореждане като основание за спиране на производството по отпускането или изплащането на обезщетенията е посочена нормата на чл.40 ал.4 т.1 от КСО и чл.47 ал.2 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване. Горестоящият орган – директорът на ТП на НОИ, е конкретизирал фактическите основания за спиране на производството, а именно - че с жалба от 15.09.2020г. болничния лист е обжалван пред компетентния орган на медицинската експертиза – съответната ТЕЛК, относно законосъобразното му издаване. Съгласно чл.112 ал.2 от Закона за здравето директора на ТП на НОИ С.-град е сред кръга заинтересовани лица, които могат да обжалват решенията на лекуващия лекар и на ЛКК. Актовете, издавани от органите на медицинската експертиза, в които се произнасят по наличието на временна или трайна неработоспособност, имат характера на индивидуални административни актове и са задължителни за осигурителните органи при преценка на правото на парично обезщетение за временна неработоспособност. До изтичане на срока за обжалването им, съгласно правилата на административния процес, те не са стабилни административни актове. Тъй като производството по издаването им е преюдициално спрямо производството по отпускане и изплащане на парично обезщетение, то представлява основание за спирането му, съгласно чл. 40, ал. 4, т. 1 от КСО. Последната разпоредба постановява, че длъжностното лице по ал. 3 издава разпореждане за спиране на производството по отпускането или изплащането на обезщетенията за временна неработоспособност, трудова злополука или професионална болест, трудоустрояване, бременност и раждане и отглеждане на дете, когато са обжалвани актове на органите на медицинската експертиза. Видно е, че в тази хипотеза органът действа при условията на обвързана компетентност и е задължен да спре производството до окончателното решаване на въпроса относно наличието на неработоспособност от органите на медицинската експертиза.

В случая е налице основание по чл. 40, ал. 4 от КСО за спиране на производството по изплащане на обезщетението по болничния лист, тъй като същият е обжалван от ТП на НОИ по реда на чл.112 от Закона за здравето. Съгласно чл.142 ал.1 от АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Към датата на издаване на разпореждането и на потвърждаващото го решение е било налице висящо производство по оспорване на болничния лист по реда на Закона за здравето, тъй като към тази дата не е имало произнасяне на ТЕЛК общи заболявания към УМБАЛ „Света А.” по отношение на законосъобразността на болничен лист № E20201720993.

Поради това съдът намира за правилен извода на административния орган, че в разглеждания случай е налице основание по чл.40 ал.4 т.1 от КСО за спиране на изплащането на обезщетението, което не е отпаднало. Оспорването на болничния лист

само по себе си създава неяснота относно правото на парично обезщетение за временна неработоспособност на жалбоподателя и относно наличието на обстоятелства, които могат да доведат до издаване на разпореждане за отказ за изплащане на парично обезщетение. Правният спор за законосъобразността на болничния лист е преюдициален по отношение на изплащането на претендираното, въз основа на същия лист, парично обезщетение за временна неработоспособност. Основанието за спирането на производството по изплащане на паричното обезщетение - обжалване на акта на медицинската експертиза - обосновава и срока на спиране, а именно до приключване на производството по обжалване. Целта е да се предотврати неоснователно изплащане на парично обезщетение и ощетяване на фондовете на ДОО.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и в съответствие с действащите материалноправни разпоредби и целта на закона, поради което жалбата срещу него да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора е основателна претенцията на ответника за заплащане на юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. С. М. от [населено място] против Решение № 1012-12-143-1/12.11.2018 г. на директора на ТП на НОИ П., с което е потвърдено Разпореждане № Д-12-000-00-01249688 от 02.10.2018 г. на ръководителя по изплащане на обезщетения и помощите, с което е спряно отпускането/изплащането на парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване.

ОСЪЖДА В. С. М. от [населено място], ЕГН [ЕГН], да заплати на ТП на НОИ С. – град юрисконсултско възнаграждение в размер на 100/ сто/ лева.

Решението не подлежи на обжалване, съгласно чл.119 предл.2 от Кодекса за социално осигуряване.

СЪДИЯ: